

ÎNCHEIERE

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Duca Ion, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Duca Ion împotriva Școlii Sportive Specializate de Caiac – Canoe cu privire la anularea ordinului, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru, repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Duca Ion și menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău din 29 decembrie 2015

c o n s t a ț ă

La 03 decembrie 2014 Duca Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva Școlii Sportive Specializate de Caiac – Canoe cu privire la anularea ordinului, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru, repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin ordinul directorului-interimar a Școlii Sportive Specializate de Caiac – Canoe nr. 16 din 25 noiembrie 2014 „Cu privire la ancheta de serviciu”, a fost suspendat contractul individual de muncă și dreptul de plată a salariului lui pe perioada anchetei de serviciu.

Invocă ilegalitatea ordinului dat și cere anularea lui, deoarece acesta nu a comis careva abateri disciplinare și angajatorul nu a avut careva teme legal de a emite un astfel de ordin, iar trimerile la prevederile art. 78 pct. 2 lit. a), art. 75 pct. 2 Codul muncii sunt nejustificate.

Or, ca urmare a adoptării acestui ordin, salariatului i-a fost încălcat dreptul de muncă garantat prin art. 43 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 din Codul muncii.

La fel, ca rezultat al îngrădirii dreptului lui la muncă, i-a fost cauzat un prejudiciu material și moral enorm, echivalent cu salariul mediu lunar al acestuia pentru întreaga perioadă de suspendare 25 noiembrie 2014-29 decembrie 2015, reieșind din cuantumul acestuia de 5027,2 lei.

Cere reclamantul anularea ordinului directorului-interimar a Școlii Sportive Specializate de Caiac – Canoe nr. 16 din 25 noiembrie 2014 „Cu privire la ancheta de serviciu”, încasarea de la pîrît în beneficiul lui Ion Duca a salariului mediu lunar pentru

perioada privării ilegale de posibilitatea de a munci 25 noiembrie 2014-29 decembrie 2015 (13 luni și 2 zile) în mărime de 65832,38 lei, precum și încasarea prejudiciului moral de 10000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău din 29 decembrie 2015, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de către Duca Ion și menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău din 29 decembrie 2015.

La 18 august 2016 Duca Ion a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a cerut admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele la adoptarea hotărîrilor nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond. Astfel, instanțele eronat au stabilit faptul că recurentul ilegal a fost angajat la Școala Sportivă Specializată de Caiac – Canoe, în cazul în care nu au fost contestate în vreun mod ordinul de angajare a lui, contractul individual de muncă încheiat cu salariatul, ordinul de transfer a acestuia etc. Mai mult ca atât, deși instanța de apel pe de o parte indică că recurentului i-a fost achitat salariul pentru anul 2014, pe de altă parte indică că acesta nu a fost angajat legal în funcția de director adjunct al școlii. Respectiv, odată ce ordinele de angajare, tabelul de evidență a timpului de muncă, listele de salarizare, informația privind veniturile calculate și impozitul pe venit reținut din salariu atestă cu certitudine existența raporturilor de muncă dintre intimat și Duca Ion, cu titlu de consecință rezultă și legalitatea acțiunii lui.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Duca Ion nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Duca Ion asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Duca Ion ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul lui Duca Ion se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat